

SZÖVEG –
LACKFI JÁNOS

SOROZAT –
FRISS FORGÁCSOK

IRODALOM, FOCI, LIBABŐR

◆ Na, most hová tegyük az irodalmat? Poros antológiákba, könyvtárak mélyén szunnyadó, cifra gerincű életmű-sorozatokba, Sörtelkhy-Bizják Theofil összegyűjtött munkáiba, amelyek feltárják a nehéz sorsú, tisztességes úrilányok rettenetes kálváriájának shakespeare-i mélységeit. Kiskocsmákba, ahol húsz év óta ülnek, isznak, cigiznek és felolvasnak a szerzők, mint egy forgószínpadon. Hol az egyik olvas, és a többi hallgatja, hol a másik, akit az egyik és az összes többi meghallgat. Aztán jön Harmadik, akit meghallgat Egyik, meghallgat Másik, és meghallgat Összesőbbi. Vannak nők is, szigorúan irodalmi nők. Akik olvasnak, vagy legalábbis eltűrik, hogy mások felolvassanak. Akik többnyire maguk is írnak, felolvasnak. Akiket Egyik, Másik, Harmadik és persze Összesőbbi folytonosan tisztességtelen ajánlatokkal bombáz, és igen, az ostrom olykor sikerekkel jár. És hadirokkantjai is vannak. Egyik nem áll többé szóba Harmadikkal, Másik betörte Egyik orrát, némely hölgyek pedig könnyek közt hagyták el az irodalom hajóját mindörökre, mert Egyik, Másik, Harmadik és Összesőbbi mind undok, állhatatlan, kéjszívár, röhejes alakok. Szóval van, aki kijózanodik az irodalomból, és lelép, mielőtt visszafordíthatatlan károsodás érné. Élete hosszan nyalogatja irodalmi sebeit.

Megdöbbenésemre az irodalom egyre több köztéren bukkan fel, költészet napján teleszotlódik a világ versekkel, Battonyától Nemesmedvesig és vissza. Megkerestek, hogy a Ráckevéről készülő imázsfilmhez szeretnének verset rendelni a kötelező blabla helyett, amelyet bárki megtalál a Wikipédián (A település

Budapesttől mintegy 50 km-re délre fekszik, a fővárossal a H6-os HÉV köti össze. Ráckevén van a Duna-ág legdélebbi, gépjárművel is igénybe vehető hídja... satöbbi). Mivel ott élt Petőfi modellje, az eredeti János vitéz, sőt, kedvese, Iluska (a valóságban Juliska) is, adta magát a forma: „tüzesen patazkik a nap arany vére az ég bajuszáról éppen Ráckevére”. Elképesztő, drónos felvételekkel, ínycsiklandó látványokkal már fenn is van a film a neten.

Zsámbékon, ahol élek, megállít a SÜTI, NEM SÜTI kávézó lelkes kiszolgálóleánya, aki mellesleg a helyi sportegyesületben önkénteskedik, nem írnék-e himnuszt a zsámbéki focicsapatnak. Valaki megzenésítené, és lehet ezerrel szurkolni, skandálni! Mégiscsak más az úgy! Hogy is mondjam, öröm az ilyesmi. Ezek szerint a költő nem az, aki otthon ül a lila hajával, irtó boldogtalan, lövi magát, vedel és ütlegeli szintén részeges nőjét, majd néha telehányja a papírt valamivel, ami visszafelé éppoly értelmes, mint előrefelé. Hanem valaki, akinek szakértelme van, aki használható, akihez kockázatok és mellékhatások tekintetében fordulni érdemes. Kihúztam magam. Naná, hogy megírom, hát még szép! Unalmas fotózásra mentem épp, rengeteg kidobott idő, ha van fény, nincs kép, ha van kép, nincsen smink. Megírtam hát a himnuszt, és persze madarat lehetett fogatni velem, amikor az egyesületi elnök visszaírt, hogy titlalat, a refrén napokig kattogott a fejében. A presszóban pedig ingyenkávét kaptam, és a kedves lány megvallotta, egészen libabőrös lett, amikor a szöveget olvasta, és érezte, hogy Úristen, hát pont ez az! ◆

KONDOR BÉLA

GYŰJTEMÉNYES KIÁLLÍTÁSA
Várkert Bazár - Testőrpalota

2017.03.31. - 07.02.

www.kogart.hu

 KOGART
KIÁLLÍTÁSOK

M|N|G

